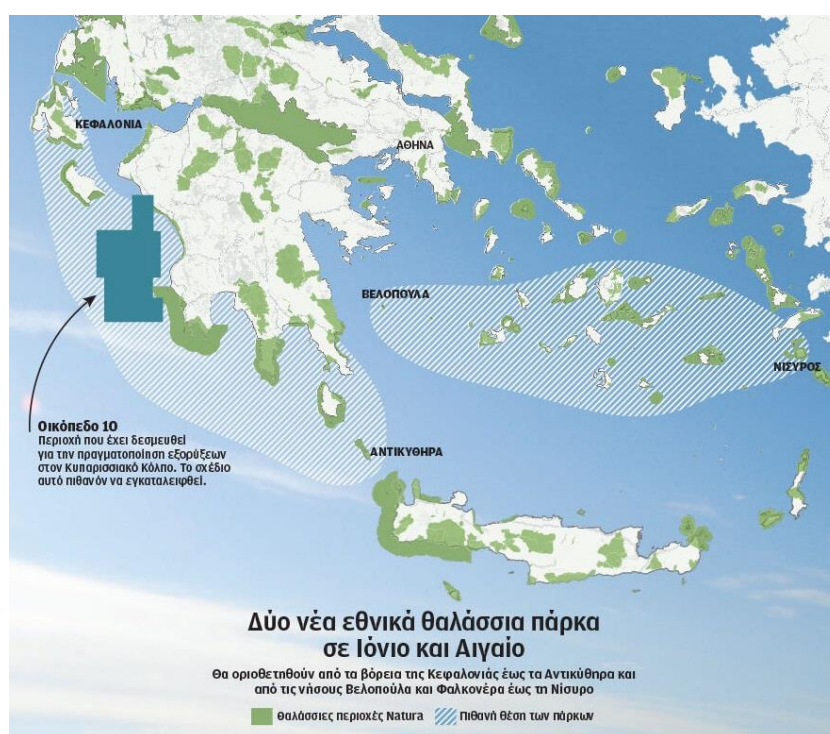

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΠΑΡΚΑ

Η ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗΝ ΣΚΑΚΙΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

Από τον Απρίλιο του 2024, στα πλαίσια του 9ου διεθνούς συνεδρίου για τους ωκεανούς (Our Ocean Conference) που έγινε στην Αθήνα από 15-17 Απριλίου, φάνηκαν οι προθέσεις της Κυβέρνησης για την δημιουργία δύο θαλάσσιων πάρκων σε Αιγαίο και Ιόνιο.

Στον τύπο κυκλοφόρησαν εκείνη την περίοδο χάρτες (σχ.1) που έδειχναν τα όρια αυτών των θαλάσσιων πάρκων, τα οποία και προκάλεσαν πολλές συζητήσεις.

Σχ. 1: Οι πρώτες εμφανίσεις των θαλάσσιων πάρκων ΣΕ Αιγαίο και Ιόνιο

Ανάλογες ανακοινώσεις έγιναν και στη Νίκαια της Γαλλίας στην 3η Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τους Ωκεανούς από τον Πρωθυπουργό, ο οποίος τόνισε ότι σύντομα τα θαλάσσια πάρκα θα υλοποιηθούν.

Από μια πρώτη προσέγγιση σε εκείνους τους πρώτους χάρτες φάνηκαν ορισμένα χαρακτηριστικά όπως:

Χάρτης θαλάσσιου πάρκου Αιγαίου

Όπως φαίνεται από το σχήμα 1 αυτή ήταν μια έκταση με ανάπτυξη από δυτικά προς ανατολικά, περιελάμβανε τις Κυκλάδες, καθώς και ορισμένα νησιά των Δωδεκανήσων και είχε κατά προσέγγιση έκταση 29.000 τετρ. χλμ.

Περιελάβανε περιοχές εκτός των χωρικών υδάτων που ενώ ανήκουν στην εν δυνάμει Ελληνική ΑΟΖ λόγω της μη εισέτι οριοθέτησής της θεωρούνται ότι αποτελούν Διεθνή ύδατα.

Χάρτης θαλάσσιου πάρκου Ιονίου.

Έκπληξη απετέλεσε η συμπερίληψη στην έκταση αυτού του πάρκου, περιοχής που είχε δοθεί για έρευνα υδρογονανθράκων και συγκεκριμένα το θαλασσοτεμάχιο 10, και προκάλεσε συζητήσεις ότι μέσω αυτού θα καταργηθούν και οι έρευνες υδρογονανθράκων τουλάχιστον σε εκείνη την περιοχή.

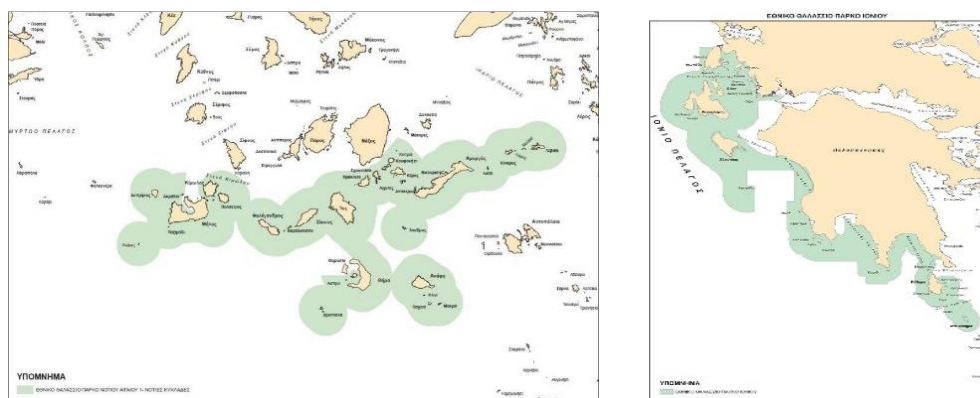
Είχε ανάπτυξη από Βορρά προς Νότιο και είχε έκταση περίπου 29.000 τετρ. χλμ. επίσης.

Μετά από αυτήν την πρώτη ανεπίσημη κοινοποίηση των περιοχών των θαλασσίων πάρκων στον τύπο, ακολούθησε αντίδραση της Τουρκίας, η οποία ζήτησε την από κοινού οριοθέτηση των θαλάσσιων πάρκων με την Ελλάδα και παράλληλα δημοσίευσε μέσω της εφημερίδας Sabah ένα σύνολο τεσσάρων περιοχών στο Αιγαίο, που είχε προσδιορίσει το Τουρκικό Ίδρυμα θαλασσίων ερευνών. Αυτές όπως αναφέρθηκε στην εφημερίδα, ανήκουν σε διεθνή ύδατα, δεν είναι τουρκικές και οι οποίες θα μπορούσαν να γίνουν θαλάσσια πάρκα αλλά με συνεργασία Ελλάδας-Τουρκίας.

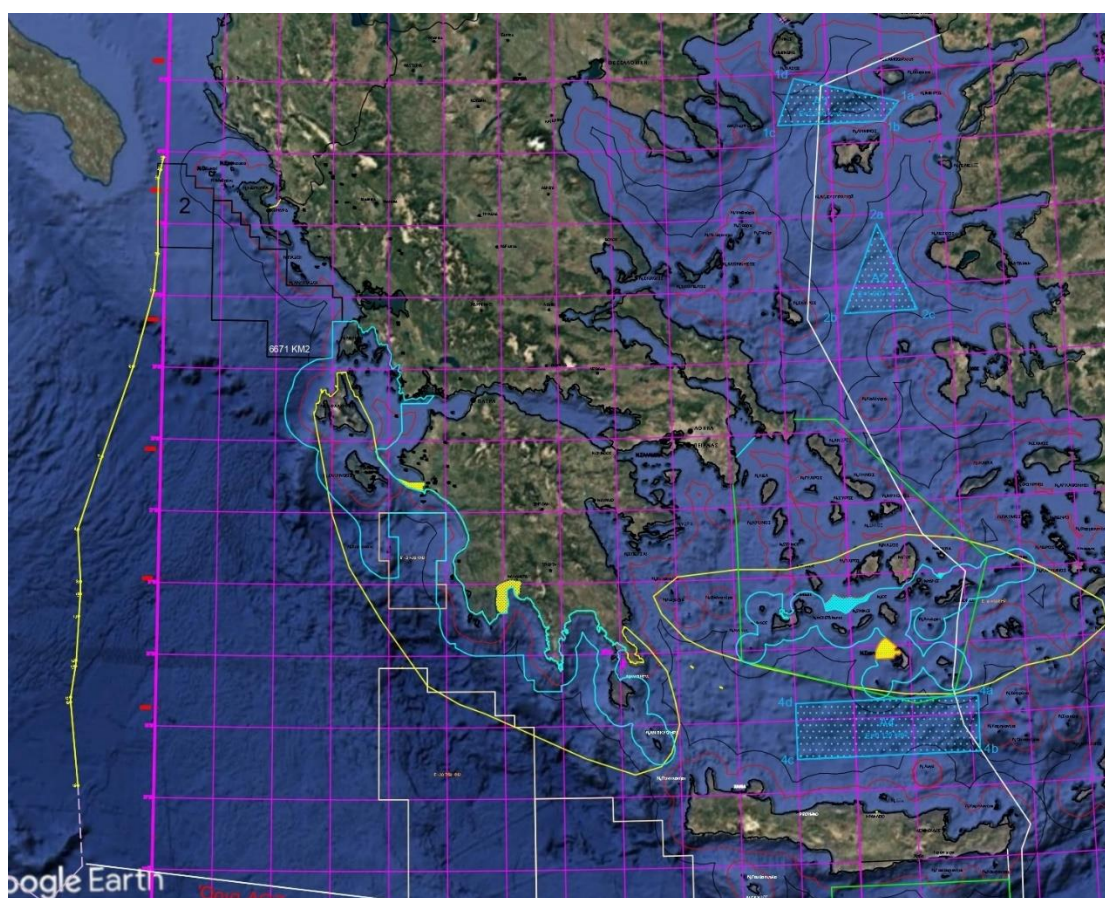
Έκτοτε ακολούθησαν πολλές συζητήσεις και διάφορες δηλώσεις κυβερνητικών αξιωματούχων που άρχιζαν να περιορίζουν τις αρχικές προσδοκίες και να προσδιορίζουν τα πάρκα στα χωρικά ύδατα νησιών του κεντρικού και ανατολικού Αιγαίου και όχι στην έκταση που περιλαμβάνονταν στον αρχικό χάρτη.

Σήμερα στις 21 Ιουλίου 2025 ανακοινώθηκαν και δημοσιοποιήθηκαν οι εκτάσεις των θαλάσσιων πάρκων στο Αιγαίο και στο Ιόνιο. Όπως ανακοινώθηκε, μετά την δημόσια διαβούλευση που θα ακολουθήσει μέχρι τις 22 Σεπτεμβρίου, οι περιοχές αυτές θα ενσωματωθούν σε Προεδρικό διάταγμα, που αφού περάσει την διαδικασία του ΣτΕ, θα προχωρήσουν οι διαδικασίες για την θεσμοθέτησή του.

Συγκρίνοντάς τους σημερινούς χάρτες (σχ.2), με αυτούς που ανεπίσημα είχαν εξαγγελθεί (σχ.1), διαπιστώνουμε μελετώντας το σχ. 3, που περιλαμβάνει και τις δύο προσεγγίσεις τα εξής:

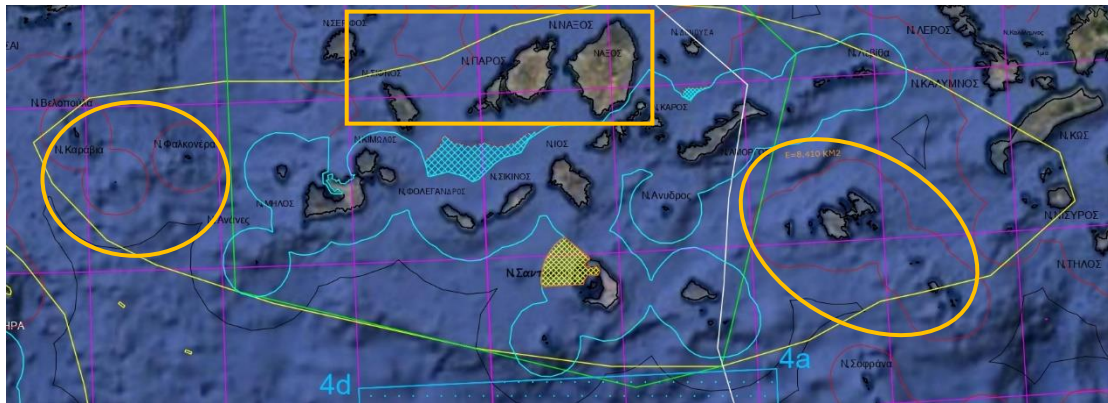

Σχήμα 2: Τα εξαγγελθέντα σήμερα θαλάσσια πάρκα

Σχήμα 3 : Συνδυασμένος χάρτης με τις δύο προσεγγίσεις. Αρχική χωροθέτηση (με κίτρινο χρώμα)- Σημερινή (με γαλάζιο χρώμα). Με πράσινο χρώμα είναι η περιοχή των Κυκλάδων και η άσπρη γραμμή δεξιά είναι τα όρια της γαλάζιας πατρίδας.

Θαλάσσιο πάρκο Αιγαίου (σχ.4).

Σχήμα 4 : Θαλάσσιο πάρκο στο Αιγαίο. Αρχική χωροθέτηση (με κίτρινο χρώμα)- Σημερινή (με γαλάζιο χρώμα).

Παρατηρούνται τα εξής :

1. Η αρχική έκταση των 29.000 τετρ. χλμ. (κίτρινο) περίπου περιορίζεται σε 9.500 τετρ.χλμ.(γαλάζιο)
2. Τρεις ομάδες νησιών που ανήκαν στην αρχική περιοχή, δεν περιλαμβάνονται στην σημερινή και συγκεκριμένα:
 - Δυτικά τα νησιά Βελοπούλα, Κάραβια, Φαλκονέρα.(πορτοκαλί κύκλος)
 - Βόρεια τα νησιά Σίφνος, Αντίπαρος, Πάρος, Νάξος, Δονούσα (πορτοκαλί ορθογώνιο) και
 - Νοτιοανατολικά τα νησιά Οφειδούσα, Ποντικούσα, Φωκιονήσια, Αστυπάλαια, Γlynό, Χόνδρο, Αγ. Κυριακή, Κουτσομούτη, Κουνούποι, Τηγάνι, Μονή, Φτενό, Χονδρονήσι, Σύρνα, Μικρός αδελφός, Μεγάλος αδελφός, Ναυάγιο, Γυαλί Δωδεκανήσου, Στρογγυλή, Κανδελιούσα, Περγούσα, Παχειά, Νίσυρος και άλλες μικρότερες βραχονησίδες πέριξ αυτών (πορτοκαλί έλλειψη).
3. Στον χάρτη των θαλάσσιων πάρκων δεν είναι χαραγμένη η γραμμή των 6 μιλίων γύρω από όλα τα νησιά. Μέσω του συνημμένου χάρτη (σχ.3), αυτή φαίνεται χαρακτηριστικά με κόκκινο χρώμα. Η χάραξη αυτής της γραμμής μας δίνει την δυνατότητα να διαπιστώσουμε που είναι τα διεθνή ύδατα γύρω από τα θαλάσσια πάρκα και εξηγεί γιατί αυτά δεν επεκτάθηκαν και στις περιοχές αυτές. Όπως π.χ χαρακτηριστικά φαίνεται, στην περιοχή βόρεια της Φολεγάνδρου και της Σικίνου, όπου εντοπίζονται διεθνή ύδατα έκτασης περίπου 293 τετρ. χλμ.(γαλάζια περιοχή με διαγράμμιση).
4. Αντιθέτως περιλαμβάνονται νησιά στα ανατολικά, των οποίων η Τουρκία αμφισβητεί το καθεστώς κυριαρχίας τους, όπως η Κίναρος, ο Γλάρος, τα Μαύρα και η Λέβιθα καθώς και νοτιοδυτικά της Αμοργού η νήσος Άνυδρος και οι βραχονησίδες γύρω της.
5. Παρακολουθώντας την γραμμή οριοθέτησης, σε προβολές τμημάτων ακτογραμμής νησιών δεν περιλαμβάνονται περιοχές θαλάσσιων πάρκων. Όπως είναι δυτικά της Σαντορίνης μιας έκτασης περίπου 203 τετρ. χλμ. (σχ. 4, με κίτρινο χρώμα με διαγράμμιση), ή βόρεια της Μήλου μιας άλλης περιοχής,

αν και ανήκει στην αιγιαλίτιδα ζώνη. Στο σημείο αυτό η οριοθέτηση εισέρχεται σε μια περιοχή της παραλίας της Μήλου και κινούμενη βόρεια – βορειοδυτικά περιλαμβάνει τμήμα της αιγιαλίτιδας ζώνης της Κιμώλου και της νήσου Πολύαιγος για να ακολουθήσει εν συνεχεία προς τα ανατολικά στο όριο των 6 ναυτικών μιλίων.

6. Βορειοανατολικά της νήσου Ίκαρος και νότια της Δονούσας εντοπίζεται ακόμη μια περιοχή διεθνών υδάτων έκτασης περίπου 20 τετρ. χλμ. που η γραμμή ορισμού του πάρκου σέβεται και δεν την υπερβαίνει (σχ. 4, μικρή περιοχή με γαλάζια διαγράμμιση ανατολικά της Νάξου).
7. Όλο το θαλάσσιο πάρκο αναπτύσσεται μέσα στις περιοχές των 6 ναυτικών μιλίων των διαφόρων νησιώτικων σχηματισμών, που αποτελούν ζώνες εθνικής κυριαρχίας.

Στην ουσία δημιουργείται μια συνεκτική και ενιαία έκταση 9.500 τετρ. χλμ., η οποία και τίθεται σε ιδιαίτερο καθεστώς περιβαλλοντικής προστασίας, που κυρίως αναφέρεται στην απαγόρευση λειτουργίας των μηχανότρωτων, οι οποίες έχουν ενοχοποιηθεί για σοβαρές βλάβες στον πυθμένα, που έχουν σχέση με την διατροφή και αναπαραγωγή του αλιευτικού πλούτου.

Θαλάσσιο πάρκο Ιονίου (σχ.5)

Σχήμα 5 : Θαλάσσιο πάρκο στο Ιόνιο. Αρχική χωροθέτηση (με κίτρινο χρώμα)- Σημερινή (με γαλάζιο χρώμα)

Και στην περίπτωση αυτή η αρχική έκταση περιορίζεται στα 18.000 τετρ. χλμ., ανεβάζοντας την συνολική έκταση των θαλάσσιων πάρκων στα 27.500 τετρ. χλμ.

Επεκτείνεται έξω από την αρχικά εμφανισθείσα περιοχή στο σχ. 1 προς τα βόρεια, μέχρι το βόρειο άκρο της Λευκάδας και εισέρχεται μέσα στον Κορινθιακό κόλπο προς ανατολάς, περιλαμβάνοντας τις ακτές του Μεσολογγίου.

Προχωρώντας νότια, φαίνεται ότι αφήνει εκτός, μια περιοχή βορειοδυτικά του Κατακόλου έκτασης περίπου 105 τετρ. χλμ. (σχ. 5, περιοχή με κίτρινη διαγράμμιση δυτικά του Κατακόλου).

Ο αποκλεισμός μιας γεωμετρικής περιοχής από τα πάρκο, δυτικά του κόλπου της Κυπαρισσίας που φαίνεται στο σχ.5 προκαλεί απορίες. Στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα άλλο από την περιοχή του θαλασσοτεμάχιου 10, από την οποία εξαιρεί το μεγαλύτερο μέρος, για να προχωρήσει αταλάντευτα η έρευνα εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων από την εταιρία Helleniq Energy μέσα σε αυτό. Ελεύθερη αφήνεται επίσης η νέα περιοχή Α2 νότια του τεμαχίου 10 που ανήκει στις προς παραχώρηση περιοχές και έχει ζητηθεί από την ίδια εταιρία.

Η οριοθέτηση εκτείνεται μέχρι το όριο των 12 ναυτικών μιλίων, που ήδη καθιερώθηκαν σαν αιγιαλίτιδα ζώνη μετά την συμφωνία οριοθέτησης ΑΟΖ με την Ιταλία το 2020, ενώ από το ακρωτήριο Ταίναρο και ανατολικά ακολουθεί την γραμμή των 6 ναυτικών μιλίων.

Προχωρώντας νοτιότερα, αφήνει εκτός μια μεγάλη περιοχή στην παραλία της Καλαμάτας έκτασης περίπου 303 τετρ.χλμ. (σχ. 5, περιοχή με κίτρινη διαγράμμιση), που εκτείνεται από την Κορώνη έως περίπου την παραλία Αρκούδι.

Τέλος επεκτείνεται και πέρα από το ακρωτήριο Ταίναρο, περιλαμβάνοντας και τα Αντικύθηρα μέχρι ενός σημείου δυτικά των Κυθήρων, που εν συνεχεία αφού περιλάβει και την Ελαφόνησο, καταλήγει στις ακτές της Πελοποννήσου στον κόλπο του Παλαιοκάστρου.

Όπως ήταν φυσικό υπήρξε και στην περίπτωση αυτή, άμεση αντίδραση της Τουρκίας, η οποία προσπαθεί συστηματικά να αποδομήσει κάθε κίνηση της Ελλάδας, υποστηρίζοντας ότι η οριοθέτηση περιλαμβάνει σχηματισμούς, το καθεστώς κυριαρχίας των οποίων δεν έχει καθοριστεί, ότι το Αιγαίο είναι ημίκλειστη θάλασσα και βάσει του άρθρου 123 της σύμβασης των θαλασσών¹ (την οποία δεν έχει υπογράψει) επιβάλλει την συνεννόηση των παράκτιων κρατών που βρέχονται από κλειστές ή ημίκλειστες θάλασσες και καταλήγει εκφράζοντας την απειλή ότι και αυτή θα εξαγγείλει τα δικά της θαλάσσια πάρκα στο Αιγαίο.

Η Ελλάδα απάντησε άμεσα και ψύχραιμα τονίζοντας ότι:

- Απορρίπτει ότι το Αιγαίο είναι ημίκλειστη θάλασσα διότι έχει ανοικτή έξοδο στην Μεσόγειο.
- Κινείται στο πλαίσιο της σύμβασης της Βαρκελώνης (που έχει υπογράψει και η Τουρκία). Βάσει του σχετικού πρωτοκόλλου για τις προστατευόμενες περιοχές (SPA/BD Protocol), αναφέρεται ότι επιτρέπεται στα κράτη μέλη, να θεσπίζουν θαλάσσια πάρκα χωρίς να απαιτείται κάποιου είδους συμφωνία με

¹ <https://www.dipublico.org/100563/law-of-the-sea-convention-montego-bay-1982/>

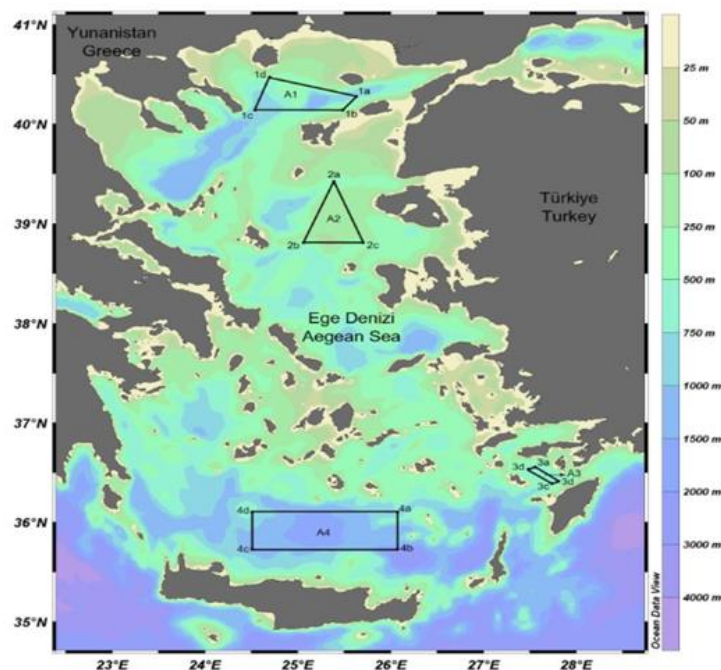
άλλες χώρες, αρκεί να υπάρχει μια κοινοποίηση σχετικά με τα υπάρχοντα μέτρα διαχείρισης της προστατευόμενης περιοχής.

- Η αντίδρασή της έρχεται σε αντίθεση με τις αρχές του περιφερειακού δικαίου και τέλος
- Ο διεθνής ναυτιλιακός οργανισμός, η διεθνής ένωση για την διατήρηση της φύσης αλλά και άλλοι οργανισμοί που ασχολούνται με το αντικείμενο, αναγνωρίζουν το δικαίωμα των κρατών να δημιουργούν θαλάσσιες περιοχές ειδικού καθεστώτος προστασίας μέσα στις περιοχές δικαιοδοσίας τους, χωρίς συναίνεση με τρίτες χώρες. Κάτι που επιβεβαιώνει και η διεθνής πρακτική, εκτός βέβαια όπως τονίζεται αν πρόκειται για διασυνοριακές περιοχές ή περιοχές που απαιτούν κοινές οριοθετήσεις. Τέτοιες περιπτώσεις δεν υπάρχουν μέσα στα εξαγγελθέντα θαλάσσια πάρκα.
- Η Ελλάδα δεν είναι διατεθειμένη να συζητήσει θέματα κυριαρχίας στο Αιγαίο δεδομένου ότι το νομικό καθεστώς του Αιγαίου είναι ξεκαθαρισμένο με βάση τις υπάρχουσες διεθνείς συμβάσεις (χωρίς βέβαια, εκτιμώ, να απεμπολεί δικαιώματα που μπορεί να ασκήσει μονομερώς όπως π.χ η επέκταση της αιγιαλίτιδας από τα 6 σε 12 ναυτικά μίλια. Αν και αυτό δεν αναφέρεται ρητά και μπορεί να οδηγήσει σε παρερμηνείες ότι απεμπολούμε δικαιώματα).

Συμπεράσματα:

1. Τα θαλάσσια πάρκα και η σημερινή οριοθέτησή και εμφάνιση τους σε χάρτη, αποτελεί στην ουσία το τέταρτο φανερό βήμα της Ελλάδας στη ενίσχυση της παρουσίας της στο Αιγαίο, Ιόνιο και Μεσόγειο. Τα προηγούμενα τρία αποτελούν:
- Οι οριοθετήσεις ΑΟΖ μεταξύ της Ελλάδας και της Ιταλίας καθώς και αυτής με την Αίγυπτο.
 - Οι χωροθετήσεις θαλασσοτεμαχίων για έρευνα υδρογονανθράκων, εκ των οποίων άλλα έχουν ήδη δοθεί στην ΕΧΧΟΝ και άλλα πρόκειται να παραχωρηθούν, εάν βέβαια δεν υπάρξει κάποια υπαναχώρηση μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου στην CHEVRON και
 - Ο πρόσφατος ορισμός του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού στο σύνολο των περιοχών θαλάσσιας δικαιοδοσίας της Ελλάδας.

Όπως ήδη εξαγγέλθηκε, αναμένονται οι επόμενες αντιδράσεις της Τουρκίας, η οποία ανέφερε ότι σύντομα θα εξαγγείλει και τα δικά της θαλάσσια πάρκα. Είναι σημειωτέον, ότι η Τουρκία είχε ήδη παρουσιάσει τις προθέσεις της για ορισμό δικών της θαλάσσιων πάρκων μετά τις πρώτες εξαγγελίες που έγιναν από την Ελλάδα. Το Τουρκικό Ίδρυμα Θαλάσσιων Ερευνών (TUDAV) είχε προτείνει τέσσερις θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές και μάλιστα κυκλοφόρησε και σχετικό χάρτη (σχ.6) με τον οποίο ορίζει αυτές τις τέσσερις περιοχές που είναι:

Σχήμα 6 : Θαλάσσιο πάρκα εξαγγελθέντα από την Τουρκία το 2024

Περιοχή A1 σχήματος τετραπλεύρου βόρεια της Λήμνου έκτασης περίπου 2.200 τετρ.χλμ.

Περιοχή A2 τριγωνικού σχήματος ανάμεσα στα νησιά Σκύρο, Αγ. Ευστράτιο και Μυτιλήνη έκτασης περίπου 1.900 τετρ. χλμ.

Περιοχή A3 σχήματος πλαγίου παραλληλογράμμου έκτασης περίπου 176 τετρ. χλμ. ανάμεσα στα νησιά Τήλο, Σύμη και Χάλκη και

Περιοχή A4 σχήματος ορθογωνίου βόρεια της Κρήτης έκτασης περίπου 6.125 τετρ. χλμ.

Όλες αυτές οι εκτάσεις βρίσκονται εκτός των 6 ναυτικών μιλίων της αιγιαλίτιδας ζώνης της χώρας. Οι α και δ περιλαμβάνουν και περιοχές εντός των 12 ναυτικών μιλίων που αποτελούν εν δυνάμει αιγιαλίτιδα ζώνη της Ελλάδας, όταν αποφασιστεί η επέκτασή της. Βέβαια δεν γνωρίζουμε αν η Τουρκία θα επαναφέρει αυτούς τους χάρτες, αν θα τους επεκτείνει ή εάν θα προσθέσει και άλλους.

2. Γίνεται αντιληπτό ότι απαιτείται – ιδιαίτερα για το θαλάσσιο πάρκο του Αιγαίου- ισχυρό σύστημα παρακολούθησης των παραβιάσεων, όχι τόσο από τον Ελληνικό αλιευτικό στόλο, αλλά κυρίως από τον Τουρκικό, που δεν αποκλείεται να τον εκλάβει σαν ένα πεδίο άσκησης μιας νέας υβριδικής απειλής μέσω ψαροκάικων, που θα προσπαθήσουν να τον παραβιάσουν.

Στην περίπτωση αυτή η αντίδραση της Ελλάδας θα πρέπει να είναι άμεση και αυστηρή, διότι η παραβίαση αυτού του ορίου θα αποτελεί και παραβίαση της κυριαρχίας, με το δεδομένο ότι βρίσκεται μέσα στα 6 ναυτικά μίλια. Θέματα οικολογικά μπορεί εύκολα να μετατοπισθούν από το τεχνικό επίπεδο σε ζητήματα κυριαρχίας. Οιαδήποτε ολιγωρία θα ανοίξει ακόμη περισσότερο το κουτί της

Πανδώρας για περαιτέρω αμφισβητήσεις. Αντίθετα η προβολή αποφασιστικότητας και ισχύος θα προκαλέσει πρόκριμα για τον αναθεωρητικό γείτονα, σχετικά με το είδος των αντιδράσεων μας σε μελλοντικές παραβιάσεις των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

3. Αντίστοιχο σύστημα παρακολούθησης και έγκαιρης προειδοποίησης, πρέπει να υπάρχει και στο Ιόνιο. Αν και με την συμφωνία οριοθέτησης ΑΟΖ με την Ιταλία το 2020 συμφωνήθηκε ότι ορισμένα αλιευτικά αυτής (65 εξ αυτών) θα έχουν δικαίωμα να αλιεύουν μέσα στην περιοχή κυριαρχίας μας μεταξύ 6 και 12 μιλίων ορισμένα είδη αλιευμάτων, εν τούτοις οι έλεγχοι θα πρέπει να το επιβεβαιώνουν και να μην αφεθούν αυτά τα σκάφη ή άλλα να αλωνίζουν οπουδήποτε, πιστεύοντάς ότι οι Ιταλοί φίλοι μας θα διατηρήσουν τα συμφωνηθέντα. Και εδώ οι αντιδράσεις μας θα πρέπει να είναι αυστηρές αν εντοπιστεί στα σκάφη τους αλίευμα παράνομο, με κατασχέσεις και διοικητικές ποινές, που θα εδραιώσουν τη πεποίθηση ότι η Ελλάδα είναι ένα ισχυρό και σοβαρό Ευρωπαϊκό κράτος.
4. Είναι σαφές ότι με τα θαλάσσια πάρκα υλοποιείται και μια βασική υποχρέωση από πλευράς θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, αφού καθορίζουμε ζώνες αλιείας με ορισμένους κανόνες έστω και αν ακόμη βρίσκονται μόνον μέσα στην αιγιαλίτιδα ζώνη. Υπάρχει υποχρέωση μέχρι το 2030 να ορίσουμε το 30% των θαλάσσιων περιοχών μας που τίθενται υπο περιβαλλοντική προστασία, κάτι όπως αναφέρθηκε το προωθούμε νωρίτερα και το οποίο θα υπερβεί και αυτό το ποσοστό.
5. Διαψεύστηκαν παλαιότερα δημοσιεύματα που έλεγαν ότι η Ελλάδα θα περιορίσει τα όρια των θαλασσιών πάρκων της στα τρία (3) ναυτικά μίλια².
6. Τα δύο αυτά πάρκα έχουν τον χαρακτήρα δύο συνεκτικών περιοχών και ενοποιούν περιοχές του ευρωπαϊκού δικτύου Natura 2000. Αυτό του Αιγαίου περιλαμβάνει 18 τέτοιες περιοχές και το αντίστοιχο του Ιονίου 24.
7. Πρέπει τέλος να σημειωθεί, ότι οι αρχικές εκτάσεις των πάρκων που είχαν ανακοινωθεί στο 9ο Our Ocean Conference ήταν 14.000 τετρ. χλμ. και 8.000 τετρ. χλμ. για Ιόνιο και Αιγαίο αντίστοιχα. Στις σημερινές ανακοινώσεις αυτές προσδιορίζονται στα 18.000 τετρ. χλμ. και 9.500 τετρ. χλμ. αντίστοιχα. Και οι δύο συνολικές αρχικές εκτιμήσεις των 22.000 τετρ. χλμ. (14.000 + 8.000) και οι σημερινές των 27.500 τετρ. χλμ. (18.000 + 9.500), απέχουν αισθητά από τις αρχικές αισιόδοξες εξαγγελίες μέσω του τύπου, που τις ανέβαζαν σε 58.000 τετρ. χλμ (29.000 + 29.000) (σχ.1).

Λεόντιος Κ. Πορτοκαλάκης
Τοπογράφος Μηχ., M.Sc.
Μέλος του ΔΣ του ΕΛΙΣΜΕ

Ημερομηνία 1 Ιουλίου 2025

² https://geopolitico.gr/2025/01/to-elliniko-politiko-systima-thelei-tin-ellada-katakermatismeni-sta-3-n-m-ta-oria-ton-thalassion-parkon/#goog_rewarded